

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 18 stycznia 2017 roku

Pozwem z dnia 16 lutego 2016 r. (data stempla pocztowego) K. B. wniosła o zasądzenie od (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. kwoty 400,00 euro wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 30 grudnia 2015 roku do dnia zapłaty oraz o zasądzenie na swoją rzecz od pozwanego kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu pozwu wskazała, że na podstawie rozporządzenia (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. dochodzi od pozwanego zryczałtowanego odszkodowania za opóźnienie w podróży. Wyjaśniła, że w dniu 19 listopada 2015 r. odbyła podróż na trasie z T. S. (Hiszpania) do K., połączeniem realizowanym przez pozwanego. Lot ten uległ opóźnieniu. Pozwany pomimo zgłoszenia reklamacji nie zapłacił odszkodowania na rzecz powódki.

Nakazem zapłaty wydanym w postępowaniu upominawczym Sąd Rejonowy dla m.st. Warszawy w Warszawie w dniu 23 marca 2016 roku nakazał pozwanemu, aby zapłacił na rzecz powódki kwotę 400,00 euro wraz z odsetkami w wysokości ustawowej od kwoty 400,00 euro od dnia 30 grudnia 2015 roku do dnia zapłaty oraz kwotę 925 zł tytułem kosztów procesu.

W sprzeciwie od nakazu zapłaty pozwany zaskarżył powyższy nakaz zapłaty w całości i wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie na swoją rzecz kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego. Pozwany zakwestionował legitymację czynną powódki, wskazał na brak potwierdzonej rezerwacji oraz dowodu uiszczenia opłaty za przelot samolotem.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Powódka miała zaplanowany na dzień 19 listopada 2015 r. lot z T. S. do K. o numerze (...). Połączenie było realizowane przez (...) sp. z o.o. w W.. Wylot był planowany na godz. 14:40 a przylot na godz. 20:50. Lot został opóźniony i samolot wylądował w porcie docelowym dopiero dnia 20 listopada 2015 r. z kilkunastogodzinnym opóźnieniem.

W związku z opóźnieniem w podróży lotniczej powódka K. B. złożyła reklamację pasażerską, w której wniosła o wypłatę należnego jej odszkodowania za opóźniony lot o numerze (...) w kwocie 400,00 euro (dowód: karta pokładowa k. 13, reklamacja pasażerska k. 14, dokument podróży k. 54).

W odpowiedzi na reklamację powódki dnia 29 grudnia 2015 r. (...) sp. z o.o. w W. przeprosił za wszelkie niedogodności związane z opóźnieniem lotu (...) oraz odmówił wypłaty odszkodowania, ze względu na to, że opóźnienie było spowodowane zaistnieniem nadzwyczajnych okoliczności, których przewoźnik nie mógł przewidzieć, ani uniknąć (dowód: wiadomość e-mail k. 15-16).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie wyżej wskazanych dokumentów i ich kserokopii złożonych do akt sprawy. Okoliczności te jako przyznane Sąd na podstawie art. 229 i 230 k.p.c. uznał za udowodnione, nadto znajdując potwierdzenie w złożonych do akt dokumentach. Dokumenty te Sąd uznał za wiarygodne, gdyż składają się one na spójny obraz stanu faktycznego i nie pozostają ze sobą w sprzeczności.

Sąd Rejonowy zważył co następuje:

Powództwo okazało się zasadne.

Powódka opierała swoje roszczenie na regulacji zawartej w Rozporządzeniu (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiającym wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów

w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylające rozporządzenie (EWG) nr 295/91 (Dz.U. UE L 2004/46/1). Ochrona na podstawie przepisów tego Rozporządzenia obejmuje nie tylko pasażerów lotów regularnych, ale również pasażerów lotów nieregularnych, w tym także loty stanowiące część zorganizowanych wycieczek (motyw piąty Rozporządzenia). W myśl art. 5 ust. 1 lit. c Rozporządzenia w przypadku odwołania lotu, pasażerowie, których to odwołanie dotyczy mają prawo do odszkodowania od obsługującego przewoźnika lotniczego, zgodnie z art. 7, chyba że:

- i) zostali poinformowani o odwołaniu co najmniej dwa tygodnie przed planowym czasem odlotu; lub
 - ii) zostali poinformowani o odwołaniu w okresie od dwóch tygodni do siedmiu dni przed planowym czasem odlotu i zaoferowano im zmianę planu podróży, umożliwiającą im wylot najpóźniej dwie godziny przed planowym czasem odlotu i dotarcie do ich miejsca docelowego najwyżej cztery godziny po planowym czasie przylotu; lub
- (...) zostali poinformowani o odwołaniu w okresie krótszym niż siedem dni przed planowym czasem odlotu i zaoferowano im zmianę planu podróży, umożliwiającą im wylot nie więcej niż godzinę przed planowym czasem odlotu i dotarcie do ich miejsca docelowego najwyżej dwie godziny po planowym czasie przylotu.

Stosownie do art. 7 ust. 1 rozporządzenia pasażerowie otrzymują odszkodowanie w wysokości:

- a) 250 EUR dla wszystkich lotów o długości do 1.500 kilometrów
- b) 400 EUR dla wszystkich lotów wewnątrzspółnotowych dłuższych niż 1.500 kilometrów i wszystkich innych lotów o długości od 1.500 do 3.500 kilometrów;
- c) 600 EUR dla wszystkich innych lotów niż loty określone w lit. a) lub b).

Przy określaniu odległości, podstawą jest ostatni cel lotu, do którego przybycie pasażera nastąpi po czasie planowego przylotu na skutek opóźnienia spowodowanego odmową przyjęcia na pokład lub odwołaniem lotu. W dalszej kolejności należy wskazać, że w myśl art. 5 ust. 3 Rozporządzenia obsługujący przewoźnik lotniczy nie jest zobowiązany do wypłaty rekompensaty przewidzianej w art. 7, jeżeli może dowieść, że odwołanie jest spowodowane zaistnieniem nadzwyczajnych okoliczności, których nie można było uniknąć pomimo podjęcia wszelkich racjonalnych środków.

Sąd zważył, że artykuły 5, 6 i 7 Rozporządzenia nr 261/2004 należy interpretować w ten sposób, że do celów stosowania prawa do odszkodowania, pasażerów opóźnionych lotów należy traktować jak pasażerów odwołanych lotów oraz że mogą oni powoływać się na prawo do odszkodowania przewidziane w art. 7 tego Rozporządzenia, jeżeli z powodu tych lotów poniosą stratę czasu wynoszącą co najmniej trzy godziny, czyli jeżeli przybędą do ich miejsca docelowego co najmniej trzy godziny po pierwotnie przewidzianej przez przewoźnika lotniczego godzinie przylotu. Niemniej takie opóźnienie nie rodzi po stronie pasażerów prawa do odszkodowania, jeżeli przewoźnik lotniczy jest w stanie dowieść, że odwołanie lub duże opóźnienie lotu jest spowodowane zaistnieniem nadzwyczajnych okoliczności, których nie można było uniknąć pomimo podjęcia wszelkich racjonalnych środków, to jest okoliczności, które pozostają poza zakresem skutecznej kontroli przewoźnika lotniczego (tak Europejski Trybunał Sprawiedliwości w wyroku z dnia 19 listopada 2009 r. w sprawach połączonych C-402/07 i C 432/07 mających za przedmiot wnioski o wydanie na podstawie art. 234 WE orzeczeń w trybie prejudycjalnym, złożone w postępowaniu C. S., G. S., A. S. p-ko (...) oraz S. B., K. L. p-ko A. France SA, (...) (...) - (...)).

Należy podkreślić, że celem Rozporządzenia, wynikającym zwłaszcza z motywu drugiego, jest podniesienie poziomu ochrony pasażerów lotniczych poprzez naprawienie szkód przez nich poniesionych w ramach transportu lotniczego w przypadku „odmowy przyjęcia na pokład i odwołania lub dużego opóźnienia lotów”. Pasażerowie, których lot został odwołany i pasażerowie, których lot jest znacznie opóźniony, ponoszą analogiczną szkodę polegającą na stracie czasu w stosunku do pierwotnego planu ich lotu, a co za tym idzie, znajdują się w porównywalnych sytuacjach. Dlatego należy uznać za Europejskim Trybunałem Sprawiedliwości, że pasażerowie lotów opóźnionych mogą powoływać się na prawo do odszkodowania przewidzianego w art. 7 Rozporządzenia nr 261/2004, jeżeli z powodu tego opóźnienia

poniosą stratę czasu wynoszącą co najmniej trzy godziny. Takie rozwiązanie jest również zgodne z motywem piętnastym Rozporządzenia, skoro na podstawie tego motywu ustawodawca powiązał „duże opóźnienie” z prawem do odszkodowania. Ponieważ art. 6 Rozporządzenia przypisuje takie skutki prawne już w przypadku niektórych lotów opóźnionych o dwie godziny, motyw piętnasty Rozporządzenia obejmuje bez wątpienia opóźnienia o co najmniej trzy godziny. Podkreślić należy, że również wyrokiem z dnia 23 października 2012 r. w połączonych sprawach C-581/10 i C-629/10 Europejski Trybunał Sprawiedliwości orzekając w składzie (...) potwierdził interpretację Rozporządzenia zaprezentowaną w wyroku C-402/07.

W toku postępowania pozwany kwestionował legitymację czynną powódki. W ocenie Sądu powódka w sposób wystarczający wykazała fakt odbycia przez nią podróży lotniczej opóźnionym lotem poprzez przedstawienie dokumentów w postaci kompletnych dokumentów podróży, z których wynika dzień zaplanowanej podróży, godzina oraz numer lotu. Dokumenty te zawierają niezbędne dane do identyfikacji przewoźnika lotniczego i terminu lotu. Powódka przedstawiła także dowody dokumentujące przebieg postępowania reklamacyjnego. Z wiadomości e-mail pozwanego z dnia 29 grudnia 2015 r. wysłanego w odpowiedzi na reklamację pasażerską, pozwany nie tylko nie zaprzeczył, że powódka uczestniczyła we wzmiankowanym locie, ale nadto wyraził ubolewanie w związku z niedogodnościami jakich doznała w jego trakcie. W przekonaniu Sądu nie może budzić wątpliwości, że wystosowanie tej treści dokumentu w trakcie postępowania reklamacyjnego związanego z opóźnionym lotem nie pozwala na uznanie, że powódka nie brała w nim jednak udziału. Z treści tego pisma jednoznacznie wynika, że pozwany traktował wówczas powódkę jako swojego pasażera. Nadto powódka przedstawiła umowę zawartą z biurem (...) sp. z o.o., w ramach której odbył się przedmiotowy lot, co w ocenie Sądu jest wystarczające za dowód płatności za przelot. Załączyła również dokument podróży, który razem z karta pokładową stanowi kompletny dowód rezerwacji i odbycia lotu.

W niniejszej sprawie nie budziło zaś żadnych wątpliwości, że lot, którym podróżowała powódka, był opóźniony ponad trzy godziny, odległość między miejscem odlotu a miejscem planowanego przylotu wynosiła 3.896 kilometrów oraz że lot miał charakter wspólnotowy o długości ponad 1500 km. Były to okoliczności niesporne między stronami. W związku z powyższym, mając na uwadze treść art. 7 ust. 1 Rozporządzenia, należy wskazać, że powódce przysługuje wobec pozwanego roszczenie o odszkodowanie w kwocie 400 euro.

W przedmiocie odsetek za opóźnienie orzeczono na podstawie art. 481 § 1 k.c., zgodnie z którym jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Opóźnienie się w spełnieniu świadczenia powstaje, jeżeli dłużnik nie spełnia go w czasie właściwym. Zauważyć należy, że kwestię wymagalności roszczenia reguluje przepis art. 455 k.c., zgodnie z którym, jeżeli termin spełnienia świadczenia nie jest oznaczony ani nie wynika z właściwości zobowiązania, świadczenie winno być spełnione niezwłocznie po wezwaniu dłużnika do wykonania świadczenia. Powódka wezwała (...) sp. z o.o. do zapłaty i dnia 29 grudnia 2015 r. uzyskała odpowiedź odmowną. Dlatego należało zasądzić odsetki zgodnie z żądaniem pozwu od dnia 30 grudnia 2015 r. do dnia zapłaty.

Mając powyższe na uwadze, Sąd orzekł jak w pkt I sentencji.

O kosztach procesu orzeczono w oparciu o art. 98 k.p.c. w zw. z art. 99 k.p.c. Pozwany, będący stroną przegrywającą sprawę, obowiązany jest zwrócić na rzecz powódki koszty postępowania w kwocie 1307 zł, na które składa się opłata od pozwu w wysokości 30, opłata skarbową od pełnomocnictwa w wysokości 17 zł, koszt podróży pełnomocnika na rozprawę w dniu 18 stycznia 2017 r. w wysokości 60 zł, udokumentowany załączonymi do akt sprawy biletami (k. 26-27), a także wynagrodzenie pełnomocnika procesowego w wysokości 1200 zł, ustalone stosownie do § 2 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. z 2015 r., poz. 1804).

Mając powyższe na uwadze, Sąd orzekł jak w pkt II sentencji.

SSR Paweł Szymański

ZARZĄDZENIE

odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć pozwanemu z pouczeniem o apelacji.